

Når den klassiske autismepædagogik ikke virker – hva ´ så?

Sikon 2024

Autismekonsulent
Tina Humlebæk

PRÆSENTATION

- Læreruddannet
- Pædagogisk diplom i psykologi
- Autismekonsulent

Autismekonsulent
Tina Humlebæk

Når den klassiske autis MEPædagogik ikke virker – hva ´ så?

Hvad skal der til for at ændre kommunikationen mellem det pædagogiske personale i specialklasser omkring et barn med autisme?

Er det muligt som pædagogisk personale at forstå og reagere med en fælles forståelse, når det autistiske barn er udfordret af skolen/institutionen?

Hvordan kommunikerer vi bedst med de børn, der ikke profiterer af visualisering i form af fx. piktogrammer og skemaer?

Hvad skal der til for at ændre kommunikationen mellem det pædagogiske personale i specialklasser omkring et barn med autisme i mistrivsel?

Mistrivsel

Symptomer:

Udad/indad-reagerende adfærd

Ufrivilligt skolefravær

Stressbelastninger

Selvskade

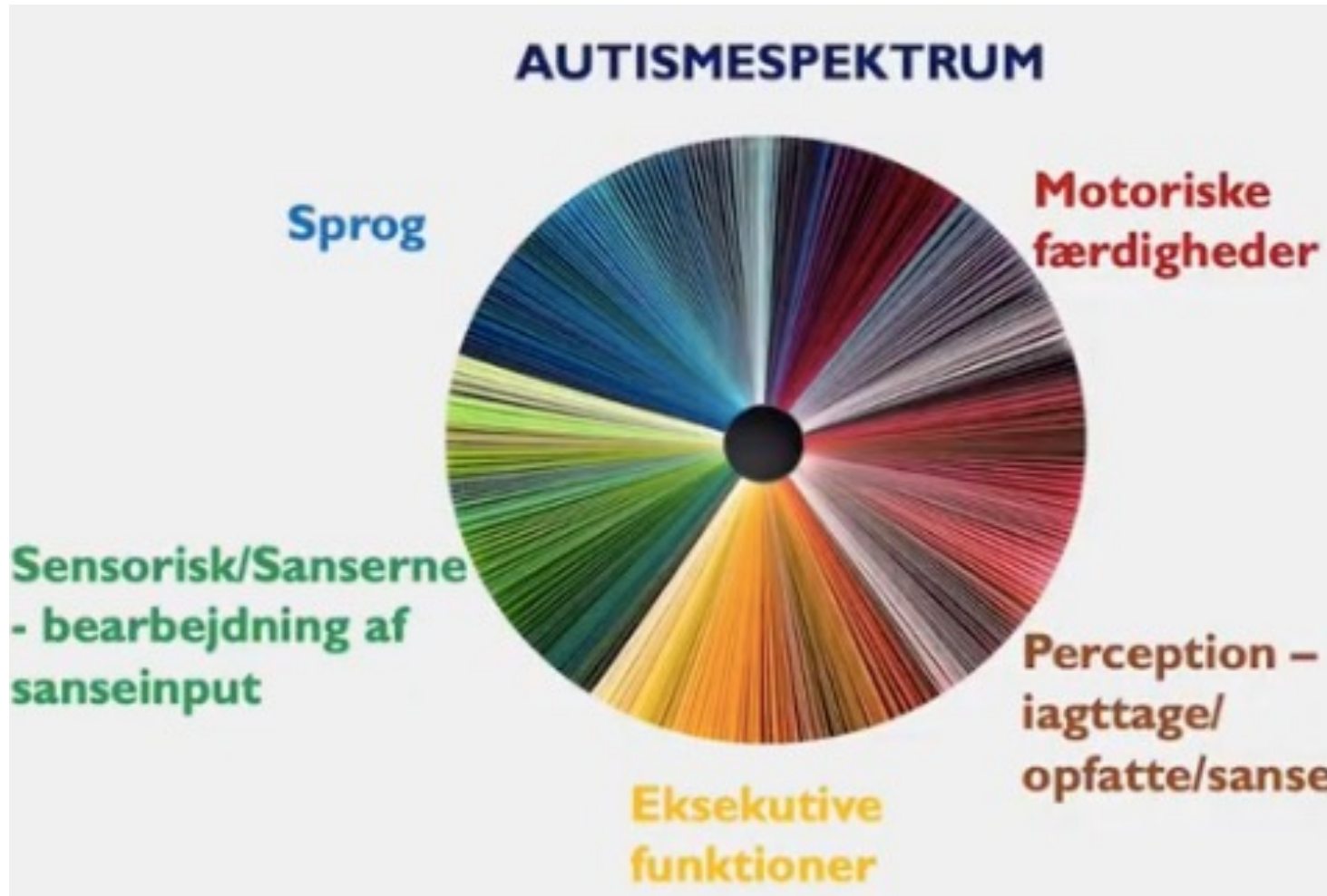
Angst

Forværring af OCD symptomer

Spiseforstyrrelse

Opdateret Specialpædagogisk viden

VIDEN om autismediagnosen

VIDEN om Neuropsykologi

Hvordan hjernens funktioner afspejles i tanker, følelser og adfærd/handlinger

Neuropsykologisk viden kan forbedre kommunikationen

Misforståelser kan mindskes

Hvad manglende viden om NEUROPSYKOLOGI i værste fald
kan medføre

**At børn ses med adfærdsmæssige udfordringer i
stedet for neuropsykologisk anderledeshed**

Kan medføre at læreren/pædagogen verbalt forsøger at tvinge eleven i gang

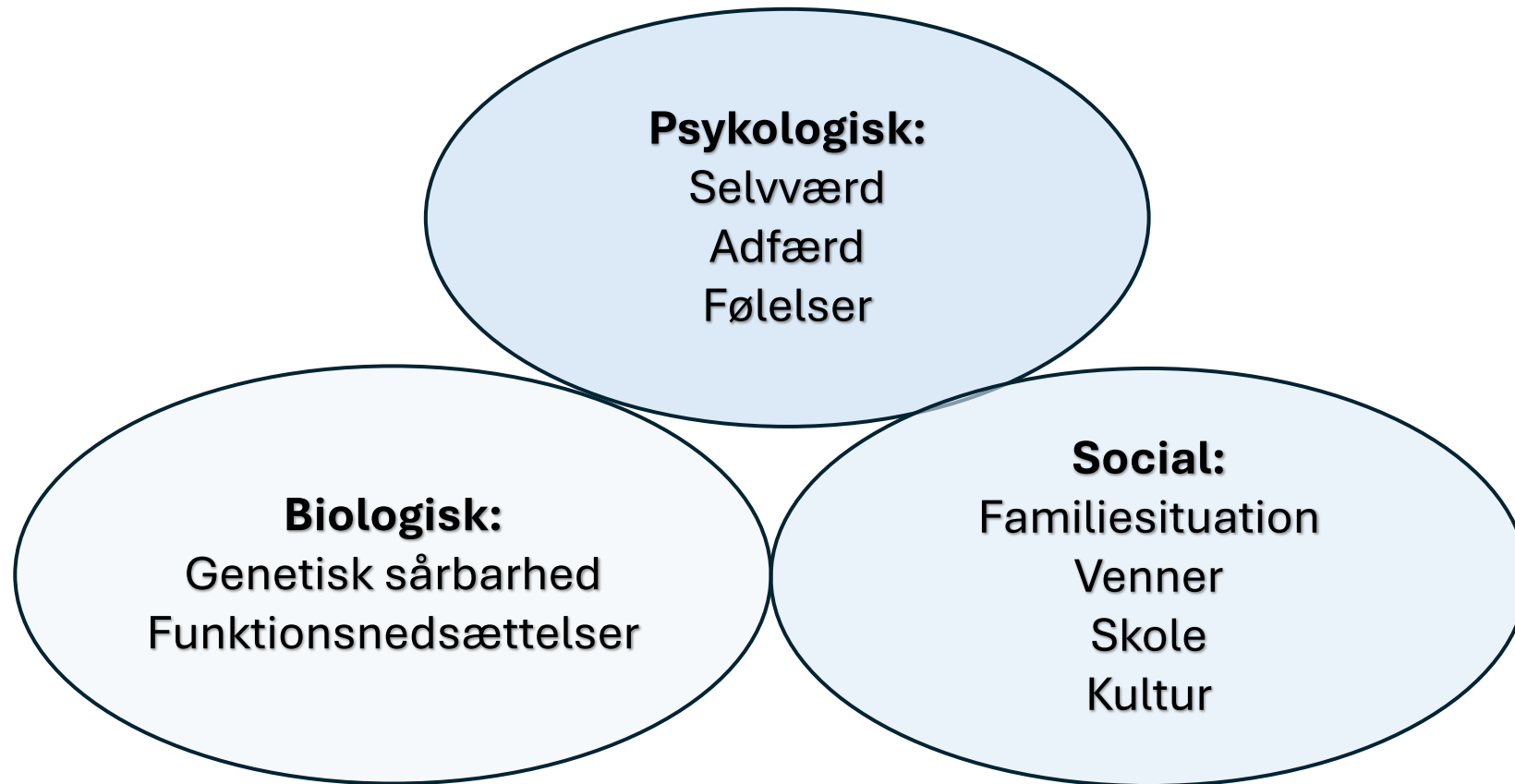
Kan medføre at læreren/pædagogen giver en for let/ for svær opgave

Kan øge stressniveauet hos eleven i stedet for at reducere det

Kan medføre at læreren/pædagogen misforstår elevens adfærd som værende dårlig opførsel, dovenskab eller lav begavelse

FORSTÅELESERAMME

BIO - PSYKO - SOCIAL FORSTÅELSE

MANGELSYN

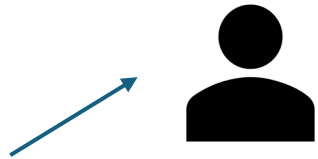

RESSOURCESYN

Ressourcesyn

Fra skærmende forståelse til
potentialekig

Nuværende opfattelse af eleven optimistisk tilgang =
udviklingspotentialer

Problemet iboende barnet

Potentialekig på barnet

Hvordan gør vi så det der med den
optimistiske tilgang!

Børne-Unggepsykiater Søren Hertz

- Uanede udviklingsmuligheder/ at finde potentialer
- **Optimistisk** tilgang
- For at mulighederne opstår kræver det, at vi er på udkig efter dem

SØREN HERTZ – OPTIMISTISK TILGANG

At se adfærd som **en invitation** til de voksne, så de kan hjælpe barnet

En bevægelse fra **individuel oplevelse** af **utilstrækkelighed**, at blive betragtet som problemet ➡ erkendelse af, at **barnet** i invitationen **gør opmærksom** på noget, der har afgørende betydning **for alle**

Hvorfor skal vi bruge tilgangen “at se adfærd som invitationer” ?

Giver mulighed for at møde forældre og skole **UDEN FOKUS PÅ** spørgsmål om **SKYLD**, men med opmærksomhed mod et **FÆLLES ANSVAR** for udvikling

Når **den voksne tror** på barnets formåen, begynder **barnet selv at tro** på det

Når vi ser **adfærd som et redskab** til hvad barnet prøver at fortælle os og ikke som problemadfærd, ændres vores opfattelse af barnet og mulighed for udvikling opstår

Hvad kræver denne optimistiske tilgang af ledere, lærere & pædagoger!?

En udfordring af egen forforståelse

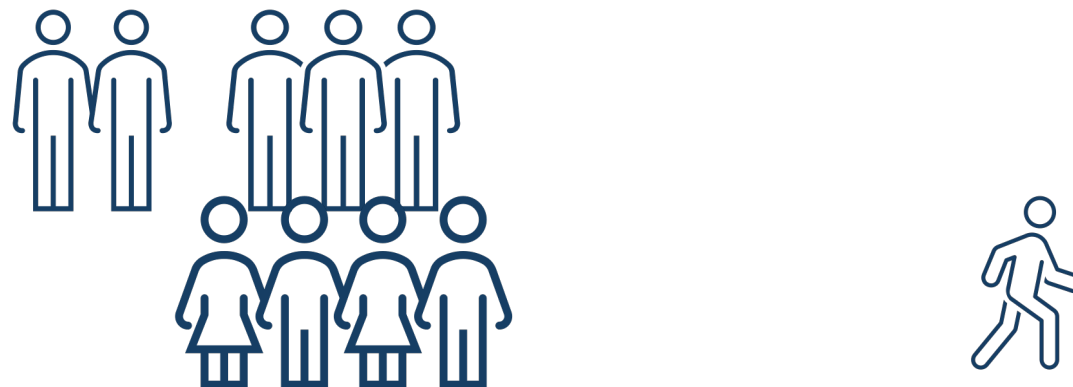

Et bredt samarbejde ift. at give mulighederne liv - via håb og mod

Nysgerrighed – som et redskab

INTERN KOMMUNIKATION

At sætte fokus på den interne kommunikation, når vi står med et barn i mistrivsel er en vigtig faktor

Den specialpædagogiske praksis kræver

udover faglighed →

Stor evne til at kunne gøre sig her og nu refleksioner og ændre praksis

Herunder refleksioner om ens kommunikationstil for at møde det autistiske barn som ikke trives

Der er derfor brug for:

Faglighed

Omstillingsparathed

Fleksibilitet

Refleksionsevne

Hvordan tager man fat på REFLEKSION!

Lotte Hedegaard Sørensen

Situeret professionalisme i undervisningen

Refleksion og kollegial sparring med udgangspunkt i konkrete situationer fra undervisningen -gennem praksisfortællinger

OPSUMMERING

Hvad skal der til for at ændre kommunikationen mellem det pædagogiske personale i specialklasser omkring et barn med autisme i mistrivsel?

1. VIDEN om DIAGNOSER som fælles basisviden

2. VIDEN om NEUROPSYKOLOGI

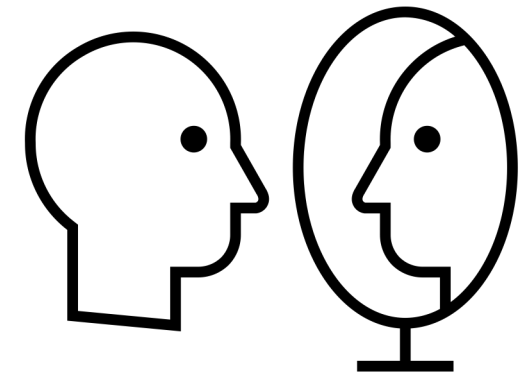
3. Et BIO-PSYKO-SOCIALT perspektiv, hvor der hersker et ressource fremfor et mangelsyn, så synet på barnet kan ændres

4. ANDERLEDES TILGANG med fokus på invitationer fra barnet

5. FOKUS på KOMMUNIKATION internt

6. SKABELSE af REFLEKSIONSRUM

**Er det muligt som pædagogisk personale at forstå
og reagere med en fælles forståelse,
når det autistiske barn er udfordret af skolen?**

JA!

JA, det er muligt, men det kræver hårdt arbejde!!
FOKUS PÅ KOMMUNIKATION INTERNT

Skolens kultur – Hvilken kultur er der på den enkelte skole

Se på sig selv som skole:

- Hvor er vi **GODE**

- Hvor er vi **MINDRE GODE**

Hvordan opnås FÆLLES forståelse for det autistiske barn, som er udfordret af skolen

ÆNDRING AF EKSISTERENDE SKOLEKULTUR

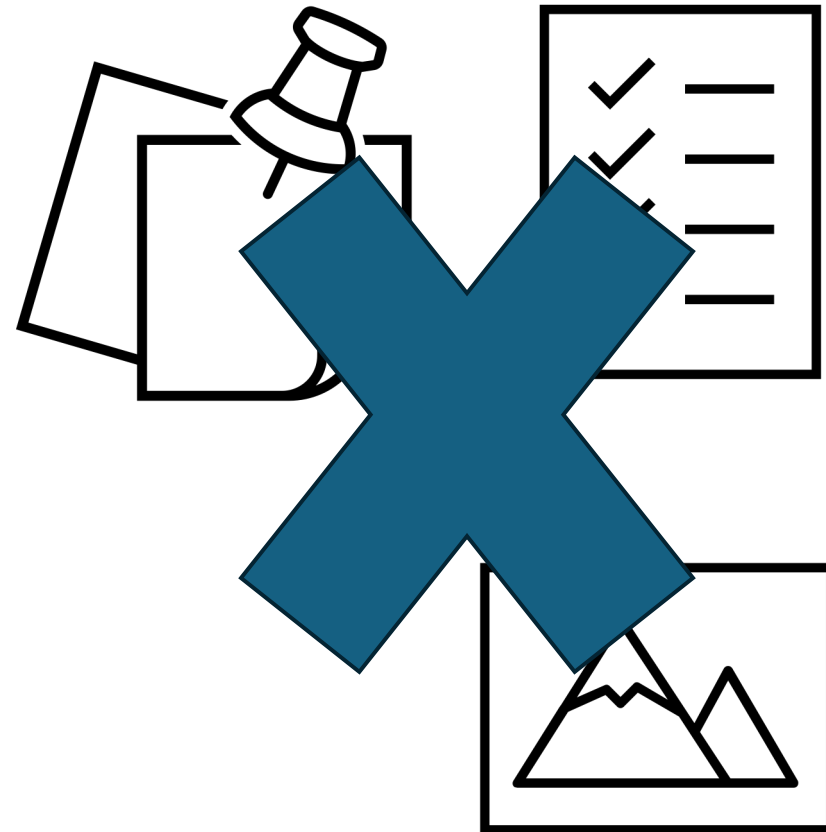
Forskelligt syn som de professionelle har på barnet skal synliggøres

Mentalisering hos den professionelle - og manglende mentalisering

Med åben dialog banes vejen for at bruge hinandens ressourcer

Kræver at de professionelle lægger fordomme væk om hinanden - og om forældre og børn

**Hvordan kommunikerer vi bedst med de børn,
der ikke profiterer af visualisering
i form af fx. piktogrammer og skemaer?**

1. FÆLLES ANERKENDELSE SOM SKOLE

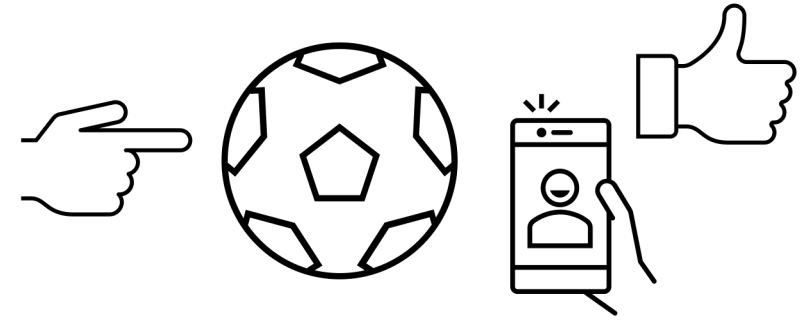

Anerkend at ikke alle børn med autisme har behov for visualisering, men **HAR** behov for en **STRUKTUR**

Husk at autister **ER** meget **FORSKELLIGE**, selvom hovedparten i specialklasser godt kan lide struktur og visualisering i form af piktogrammer og køreplaner

Undersøg om den visuelle struktur **KAN** være medvirkende årsag til at et barn ikke trives

2. TILGANGE

Vi kommunikerer bedst med børn der ikke kan være i den klassiske struktur med skemaer ved:

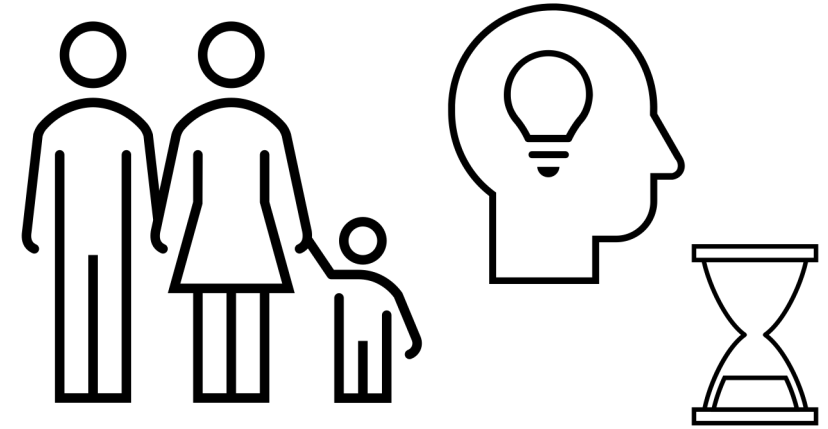
1. At give dem valg
2. Autonomi
3. Ligeværdig samtale
4. At lytte til dem og handle efter det de udtrykker

5. At stole på forældrenes udsagn

6. At eleven/barnet **ikke** skal indordne sig
- det skal de voksne, i det omfang det giver mening

7. At give tid – ift. latens tid & forsinket udvikling

8. At udvise forståelse for at barnet lærer på en anden måde
end de fleste autister

Måder at kommunikere med eleven uden brug af fysiske piktogrammer og skemaer:

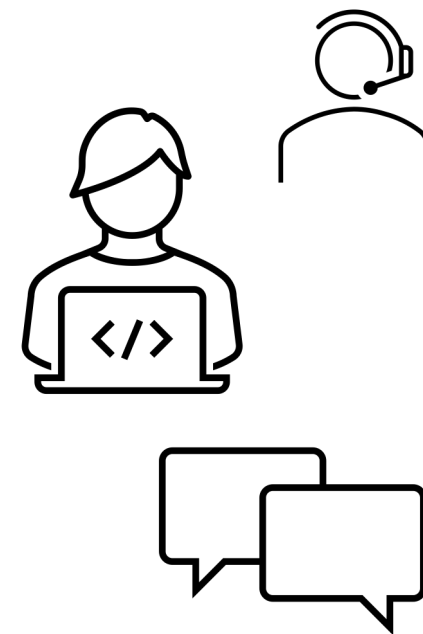
Gennem ”henkastede” samtaler

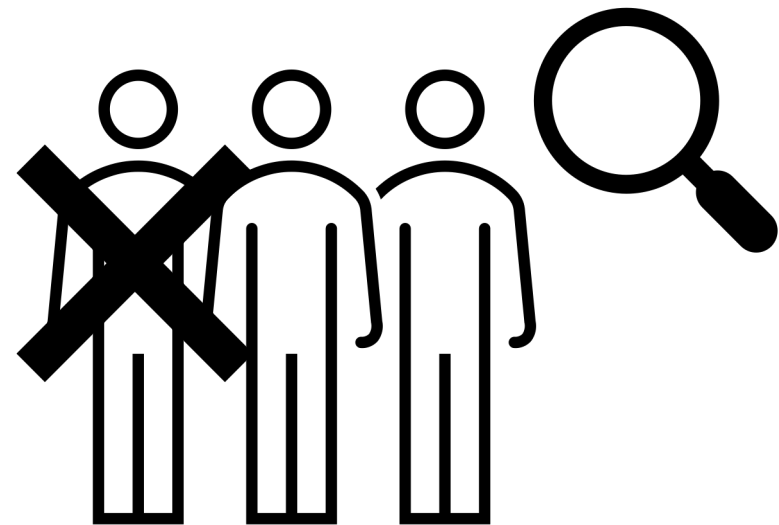
Gennem forældrene

Online

Thumbs up/down

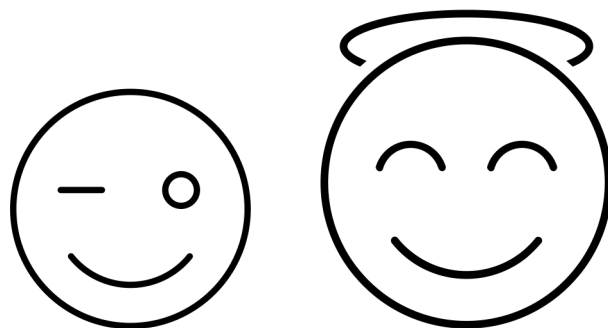
Mundtlig skalering

Modige voksne på detektivarbejde hos sig selv og hinanden

Vi er fejlfrie

OPSUMMERING

Hvordan kommunikerer vi bedst med de børn, der ikke profiterer af visualisering i form af fx. piktogrammer og skemaer?

- 1. FÆLLES anerkendelse som skole**
- 2. Se på TILGANGEN til BARNET – fungerer den**
- 3. At være MODIGE VOKSNE og MODIG som SKOLE**

TAK FOR I DAG

<https://www.tinahumlebaek.dk/>

Autismekonsulent@tinahumlebaek.dk

Autismekonsulent
Tina Humlebæk